

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN
VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. S/2012/0117 van 6 juni 2012
in de zaak 1011/0355/SA/3/0303

In zake:

1. de heer [REDACTED]
2. mevrouw [REDACTED]
beiden wonende te [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Godfried DE SMEDT
kantoor houdende te 9160 Lokeren, Roomstraat 40

verzoekende partijen

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **ANTWERPEN**

verwerende partij

*Tussenkomen
partijen :*

1. de heer [REDACTED]
2. mevrouw [REDACTED]
beiden wonende te [REDACTED]

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 8 december 2010, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 7 oktober 2010.

Met dit besluit heeft de deputatie het administratief beroep van de tussenkomen partijen tegen de beslissing onder voorwaarden van het college van burgemeester en schepenen van de stad Antwerpen van 23 juli 2010 voorwaardelijk ingewilligd.

De deputatie heeft aan de tussenkomen partijen de stedenbouwkundige vergunning verleend voor regularisatie van afbraak achterbouw en scheimuur.

Het betreft een perceel gelegen te [REDACTED] en met kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft geen nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend maar wel een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek in feite en in rechte van de tussenkomende partijen betreffende de vordering tot schorsing is vervat in hun verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 11 mei 2011, alwaar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Wim DE LANGHE die loco advocaat Godfried DE SMEDT verschijnt voor de verzoekende partijen en de eerste verzoekende partij, in persoon aanwezig, en de tussenkomende partijen, in persoon aanwezig, zijn gehoord.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. TUSSENKOMST

De heer [REDACTED] en mevrouw [REDACTED] vragen met een op 17 maart 2011 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft vastgesteld, met een beschikking van 24 maart 2011, dat er grond is om het verzoek in te willigen en dat de verzoekende partijen tot tussenkomst aangemerkt kunnen worden als belanghebbenden in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot schorsing.

IV. FEITEN

Op 7 mei 2010 (datum van het ontvangstbewijs) dienen de tussenkomende partijen bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Antwerpen een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“regularisatie afbraak achterbouw en scheimuur”*.

Het perceel is, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 3 oktober 1979 vastgestelde gewestplan ‘Antwerpen’, gelegen in woongebied.

Het perceel is niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurde bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 17 mei 2010 tot en met 16 juni 2010, wordt één bezwaarschrift ingediend, uitgaande van de huidige verzoekende partijen.

Monumenten- en Welstandszorg van de stad Antwerpen brengt op 10 juni 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar brengt op 2 juli 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Antwerpen verleent op 23 juli 2010 een regularisatievergunning aan de tussenkomende partijen en overweegt hierbij het volgende:

“ ...

Het college van burgemeester en schepenen heeft kennis genomen van het advies van de gemeentelijk stedenbouwkundig ambtenaar, uitgebracht op 2 juli 2010.

...

Beoordeling

De aanvraag betreft het regulariseren van verbouwingswerken aan een ééngezinswoning.

De uitgevoerde werken omvatten de sloop van de gelijkvloerse aanbouw met toilet en wasplaats achter de entresol alsook een verandaconstructie met keuken achteraan het hoofdvolume. Na sloop van de kleine aanbouw werd de scheidsmuur aan de rechter zijde verlaagd tot de hoogte van de tuinmuur, met name tot de hoogte van 2,10 meter boven het tuinniveau.

De aanvraag beoogt het verlagen van de scheidsmuur aan de linker zijde tot een hoogte van 1,90 meter boven het niveau van het terras op perceel [REDACTED]. Na lezing van het bezwaarschrift met betrekking op voornoemde scheidsmuurverlaging en om goed nabuurschap te garanderen inzake privacy is de verlaging van de scheidsmuur niet wenselijk en in strijd met de goede ruimtelijke ordening van de plaats.

Door de voorgestelde verlaging van de scheidsmuur wordt dermate veel inkijk gecreëerd vanuit de achterbouw van [REDACTED] naar het linksaanpalende pand dat de privacy op voornoemd perceel niet gegarandeerd kan worden. De aanpalende geeft bovendien een schema weer in het bezwaarschrift waaruit blijkt dat het vloerniveau van zijn woning zich circa 1 meter hoger situeert dan het aangrenzend terras. De scheidsmuur (na verlaging) zou slechts op borstweringshoogte (70 centimeter) situeren ten aanzien van het terraspeil op perceel [REDACTED]. In bijkomende orde dient opgemerkt dat door de verlaging van de scheidsmuur de uitbreidingsmogelijkheden op het aanpalend perceel gehypothecerd worden, wat in het licht van artikel 657 van het burgerlijk wetboek niet aanvaardbaar is.

Om de privacy op beide percelen te respecteren wordt de beoogde scheidsmuurverlaging uit de vergunning gesloten. Gelet op het feit dat de scheidsmuur reeds gedeeltelijk werd verlaagd door de ene aanpalende en wederom gedeeltelijk werd opgetrokken door de andere aanpalende in snelbouwmetselwerk, wordt als voorwaarde bij de vergunning opgelegd de scheidsmuur opnieuw naar de hoogte van 4 meter, bovenkant deksteen, boven het terraspeil van [REDACTED] te brengen met de oude, oorspronkelijke stenen.

Over een beperkte zone van 50 centimeter kan de scheidsmuur verlaagd worden, de diepte vanaf de voorgevel gemeten van het te behouden stuk muur bedraagt 20,10 meter, zoals in rood aangeduid op de plannen.

De aangepaste delen van de scheidsmuur dienen aan de buurzijde verzorgd en éénvormig afgewerkt te worden met het bestaande metselwerk of de bekleding ervan.

Voor het overige beperkt de aanvraag zich tot het verlagen van één raamopening in de zijgevel van de achterbouw tot op vloerniveau, ter hoogte van de achtergevel van de achterbouw werd een buitenkast en een nieuwe raamopening voorzien.

De nieuwe achtergevel ter hoogte van de eetkamer wordt voorzien van nieuw buitenschrijnwerk in zwart gelakt staal.

De voorgevel blijft ongewijzigd.

...

Het college van burgemeester en schepenen geeft de vergunning af aan de aanvrager, die ertoe verplicht is:

1.het college van burgemeester en schepenen per aangetekende brief op de hoogte te brengen van het begin van de werkzaamheden of handelingen waarvoor vergunning is verleend, ten minste acht dagen voor de aanvang van die werkzaamheden of handelingen;

2.de voorwaarden vermeld in bijlage 1 stipt na te leven;

3.de vrijstaande scheidsmuur, tussen de percelen ■■■■■, opnieuw naar de hoogte van 4 meter afgewerkt, inclusief deksteen, te brengen met de oude, oorspronkelijke stenen.

De laatste 50 centimeter kan echter wel verlaagd worden zoals in rood aangeduid op de plannen;

4.de aangepaste delen van de scheidsmuur aan de buurzijde verzorgd en éénvormig af te werken met het bestaande metselwerk of de bekleding ervan;

5.het waardevol interieur (lijstplafonds, binnenschrijnwerk, schouwmantels, vloeren, hoofdtrap, lambrisering en koepel) te behouden zoals aangeduid op de plannen;

6.het houten schrijnwerk in de voorgevel te behouden of te vervangen worden door schrijnwerk naar origineel model en materiaalgebruik (conform plan 1905);

7.een septische put te voorzien.

..."

Tegen deze beslissing tekenen de tussenkomende partijen op 18 augustus 2010 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

In zijn verslag van onbekende datum adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar de verwerende partij om het beroep voorwaardelijk in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen met de volgende motivering:

" ...

Toelichting: *De toestand na de afbraak van de veranda betreft de oorspronkelijk vergunde toestand. Door het verwijderen van de veranda wordt de inkijk bij de buur groter. Het betreft slechts 2 ramen die inkijk hebben in de veranda en de traphal van de buur. Bovendien bevinden de ramen zich verder dan de minimaal vereiste 190cm van de perceelsgrens, zoals voorgeschreven in artikel 678 van het Burgerlijk Wetboek. Omdat er toch enige hinder is doordat de woning van de buur hoger gelegen is, wordt opgelegd dat de scheidsmuur opgetrokken dient te worden tot een hoogte van 2,40m, zoals in rood aangeduid op de plannen. De afwerking van de muur dient verzorgd en eenvormig te gebeuren met het bestaande metselwerk en afgewerkt met een deksteen. De bouwplannen van de burelen worden niet gehypothekeerd. Er is nog geen aanvraag voor stedenbouwkundige vergunning ingediend, noch is het wenselijk om een grotere bouwdiepte dan 17m te realiseren. Art. 679 van het Burgerlijk Wetboek stelt dat een afstand van 60cm dient bewaard te blijven van de zijdelingse perceelsgrens. Het raam van de terraskamer komt tot tegen de scheidsmuur en geeft inkijk over de tuinmuur op de rechter perceelsgrens. Het raam bevindt zich dus niet op 60cm van de perceelsgrens. Deze afstand dient wel voorzien te worden of het glas dient ondoorzichtig gemaakt te worden. Dit wordt in rood aangeduid op de plannen. De voorwaarden uit het advies van de stadsdienst Monumentenzorg worden opgelegd omdat het een pand met waardevol interieur heeft dat is opgenomen in de cultuurinventaris. De aanvraag voldoet aan de gestelde voorwaarden.*

...”

Na de eerste tussenkomenende partij te hebben gehoord op 5 oktober 2010, beslist de verwerende partij op 7 oktober 2010 om het beroep voorwaardelijk in te willigen en de regularisatievergunning te verlenen conform de voorgebrachte plannen en overweegt hierbij het volgende:

“ ...

Beoordeling:

Volgens het vastgestelde gewestplan van Antwerpen (goedgekeurd bij KB van 3 oktober 1979) situeert de aanvraag zich in woongebied.

De woongebieden zijn bestemd voor wonen, alsmede voor handel, dienstverlening, ambacht en kleinbedrijf voor zover deze taken van bedrijf om redenen van goede ruimtelijke ordening niet in een daartoe aangewezen gebied moeten worden afgezonderd, voor groene ruimten, voor sociaal-culturele inrichtingen, voor openbare nutsvoorzieningen, voor toeristische voorzieningen, voor agrarische bedrijven. Deze bedrijven, voorzieningen en inrichtingen mogen echter maar worden toegestaan voor zover ze verenigbaar zijn met de onmiddellijke omgeving.

De aanvraag is principieel in overeenstemming met deze planologische bestemming van het gewestplan.

De aanvraag voldoet niet aan artikel 48 van de gemeentelijke bouw- en woningverordening. Er werd geen septische put voorzien. Dit wordt opgelegd als voorwaarde.

De aanvraag dient getoetst te worden aan haar verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening.

De toestand na de afbraak van de veranda betreft de oorspronkelijk vergunde toestand. Door het verwijderen van de veranda wordt de inkijk bij de buur groter. Het betreft slechts 2 ramen die inkijk hebben in de veranda en de traphal van de buur. Bovendien bevinden de ramen zich verder dan de minimaal vereiste 190cm van de perceelsgrens, zoals voorgeschreven in artikel 678 van het Burgerlijk Wetboek.

De muur kan gerealiseerd worden zoals voorzien op de aanvraagplannen met een hoogte van 2.40m (50cm hoog terras + 1.90m hoge muur boven het terras).

De afwerking van de muur dient verzorgd en eenvormig met het bestaande metselwerk te gebeuren, bovenaan dient een deksteen te worden voorzien.

De bouwplannen van de burelen worden niet gehypothekeerd. Er is nog geen aanvraag voor stedenbouwkundige vergunning ingediend en het is niet wenselijk om een grotere bouwdiepte dan 17m te realiseren.

De voorwaarden uit het advies van de stadsdienst Monumentenzorg worden opgelegd omdat het een pand met waardevol interieur betreft dat is opgenomen in de cultuurinventaris. De aanvraag voldoet aan de gestelde voorwaarden.

BESLUIT:

...

Vergunning wordt verleend conform de voorgebrachte plannen onder de voorwaarden dat:

- de vrijstaande scheidsmuur, tussen nr. 42 en 44, naar de hoogte van 2,40m afgewerkt wordt, inclusief deksteen (50cm hoog terras plus 190cm hoge muur);
 - de voorwaarden uit het advies van Stadsontwikkeling/welstands- en monumentenzorg strikt nageleefd worden;
 - een septische put voorzien wordt.
- ...

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De verzoekende partijen zijn derde belanghebbenden voor wie de beroepstermijn overeenkomstig artikel 4.8.16, §2, 1°, b VCRO begint te lopen vanaf de dag na deze van de aanplakking.

De verzoekende partijen houden voor, zonder dat zij hiertoe evenwel enig bewijs voorleggen, dat de aanplakking van de in artikel 4.7.23, §4, eerste lid VCRO bedoelde mededeling niet correct is gebeurd. De verwerende partij en de tussenkomende partijen betwisten dit niet. Het attest van aanplakking zelf wordt echter niet voorgelegd. Dergelijk attest kan nochtans op eenvoudig verzoek door elke belanghebbende aangevraagd worden overeenkomstig artikel 4.7.23, §4, derde lid VCRO.

Uit het administratief dossier blijkt enkel dat de bestreden beslissing aan het college van burgemeester en schepenen van de stad Antwerpen en aan de tussenkomende partijen werd betekend met een aangetekende zending van maandag 8 november 2010. De in artikel 4.7.23, §4, tweede lid VCRO bedoelde termijn van tien dagen waarbinnen tot aanplakking dient overgegaan te worden, kon derhalve ten vroegste een aanvang nemen op dinsdag 9 november 2010.

Rekening houdende met voormelde gegevens dient gesteld te worden dat het door de verzoekende partijen ingestelde beroep met een aangetekende brief van donderdag 9 december 2010 tijdig is.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partijen

1.

Om als derde belanghebbenden bij de Raad een beroep te kunnen instellen, vereist artikel 4.8.16, §1, eerste lid 3° VCRO dat de verzoekende partijen, als natuurlijke persoon of als rechtspersoon, rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kunnen ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing. Artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO vereist derhalve niet dat het bestaan van deze hinder of nadelen absoluut zeker is.

Wel zullen de verzoekende partijen het bestaan van deze hinder of nadelen voldoende waarschijnlijk moeten maken, de aard en de omvang ervan voldoende concreet moeten omschrijven en tegelijk zullen de verzoekende partijen dienen aan te tonen dat er een rechtstreeks of onrechtstreeks causaal verband kan bestaan tussen de uitvoering of de realisatie van de vergunningsbeslissing en de hinder of nadelen die zij ondervinden of zullen ondervinden. In voorkomend geval zullen de verzoekende partijen beschikken over het rechtens vereiste belang om conform artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO een beroep in te dienen bij de Raad.

2.

De verzoekende partijen kunnen in het licht van het voorgaande niet bijgetreden worden wanneer zij enerzijds kennelijk zonder meer lijken aan te nemen dat de loutere beschikking over zakelijke of persoonlijke rechten met betrekking tot een onroerend goed dat onmiddellijk gelegen is naast het perceel of de percelen waarop de bestreden beslissing slaat, hen op zich het rechtens vereiste belang bij de huidige procedure kan verschaffen. De tekst van artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO verzet zich hiertegen en laat de Raad evenmin toe om zonder meer enige hinder of nadelen, en derhalve evenmin enig belang, in hoofde van de verzoekende partijen te vermoeden.

Anderzijds stelt de Raad vast dat de verzoekende partijen in hun verzoekschrift, meer specifiek in het onderdeel '5. *In rechte*' voldoende aannemelijk maken dat zij als eigenaars van het naastliggende pand rechtstreekse dan wel onrechtstreekse hinder en nadelen kunnen ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing. De verzoekende partijen maken duidelijk dat zij door de bestreden beslissing inkijk in hun tuin, verstoring van de privacy en het ongeschikt maken van hun bouwplannen, als hinder en nadelen zullen ondervinden. Bovendien worden de aard en de omvang van deze hinder en nadelen voldoende concreet omschreven en valt niet te betwisten dat er een causaal verband bestaat met de realisatie van de bestreden beslissing.

De door de verzoekende partijen opgesomde mogelijke hinder en nadelen zijn voldoende persoonlijk, direct en actueel. Zij beschikken over het rechtens vereiste belang in de zin van artikel 4.8.16 §1, eerste lid, 3° VCRO.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Uit de samenlezing van de artikelen 4.8.13 VCRO en 4.8.16, §3, derde lid VCRO moet worden afgeleid dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan worden geschorst ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel én wanneer hiertoe redenen voorhanden zijn.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen omschrijven het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij menen te lijden als volgt:

“ ...

Dit om de extra kosten te vermijden voor de verwerende partij bij een behoud van de muur. Alsook geen verdere conflicten uit te lukken tussen verwerende en verzoekende partij.

Dit dus concreet materieel ter voorkoming van de mogelijks nodige heropbouw indien voorbarig in de tijd door de verwerende partij tot afbraak zou worden overgegaan. Met name zonder resultaat van de uitspraak door de raad van vergunningsbetwistingen af te wachten enerzijds, en de hangende uitspraak betreffende de lopende bouw aanvraag door onszelf ingediend af te wachten anderzijds. Te meer, maar zeker niet alleen dat dit alles momenteel binnen de context van het gunstig verloop van deze bouw aanvraag kan worden geplaatst.

Een opnieuw voorbarig doorgevoerde afbraak geeft tegelijk aanleiding tot een slechte ruimtelijke ordening van de plaats, tot het tegendeel alsnog zou worden aangetoond. Het behoud van de huidige situatie is ons inziens om deze verschillende redenen aangewezen.

...

2.

De tussenkomende partijen antwoorden hierop als volgt:

“ ...

Nu de werken zijn uitgevoerd conform de vergunning (dit is de huidige situatie) is dit stuk scheidsmuur nog steeds hoger dan de rest van de tuin en de aangrenzende tuilmuren, om volledige privacy te garanderen. (zie foto 11, huidige situatie, algemeen overzicht tuilmuren).

...

Dit is tevens de huidige situatie. De scheidsmuur tussen nr [] en nr [] is aangepast zoals beschreven in het besluit van de Deputatie van 7 oktober 2010. Rekening houdend met het oorspronkelijke karakter, conform de vergunning en de voorschriften van het burgerlijk wetboek aangaande privacy. De muur is opgebouwd met de originele materialen en afgewerkt met een deksteen. (foto's 6,7,8,9: huidige situatie) Enkel nog wat voegwerken en het aanbrengen van de bepleistering dienen te geschieden. Wij hebben echter geen toestemming gekregen van Dhr. [] en Mevr. [] om de muur aan hun kant af te werken. De toegang tot hun eigendom werd ons en onze aannemers telkens ontzegd en het ladderrecht werd ons meermaals geweigerd. (bijlagen 6,7) Een minnelijke schikking bij de Vrederechter werd niet aanvaard door Dhr. [] en Mevr. []. Wij hebben zo goed als mogelijk de muur afgewerkt vanaf onze zijde en de burens verzocht hetzelfde te doen, in het kader van de schadebeperkingsplicht.

De bestemming van de scheidsmuur wordt niet gewijzigd. Van oorsprong was dit een tuilmuur. Dit is ze nu nog steeds. Het stukje aangepaste muur is nog steeds hoger dan de rest van de tuilmuren (foto 11, huidige situatie, overzicht tuilmuren).

...”

Beoordeling door de Raad

1.

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip ‘moeilijk te herstellen ernstig nadeel’ eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St. VI. Parl. 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627*). Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad zou kunnen bevolen worden, moeten de verzoekende partijen doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

De verzoekende partijen mogen zich in de uiteenzetting van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar dienen integendeel concrete en precieze gegevens aan te brengen waaruit enerzijds de ernst van het nadeel blijkt dat zij ondergaan of dreigen te ondergaan, wat inhoudt dat zij concrete en precieze aanduidingen moeten verschaffen over de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte kan berokkenen, en waaruit anderzijds het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel blijkt.

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zoals vervat in artikel 4.8.13 VCRO, kan ook niet, minstens niet zonder meer gelijkgeschakeld worden met de in artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO bedoelde “rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen” die de verzoekende partijen kunnen ondervinden ingevolge een vergunningsbeslissing en die hen desgevallend het rechtens vereiste belang bij de procedure verschaffen. Bij de beoordeling van de ernst en het moeilijk te herstellen karakter van de ingeroepen nadelen kan de Raad bovendien alleen rekening houden met wat in dat verband in het verzoekschrift werd aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken.

2.

De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing een regularisatievergunning is en dat de werken waarvoor een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend, zijn uitgevoerd. Eén en ander blijkt uit de door de tussenkomende partijen neergelegde stukken en wordt kennelijk niet betwist door de verzoekende partijen. De Raad dient bijgevolg noodzakelijk tot de conclusie komen dat de vordering tot schorsing van de verzoekende partijen, die in essentie is gericht op het voorkomen van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zonder meer doelloos is.

De door de verzoekende partijen geschetste nadelen, nog los van de vraag of vermelde nadelen voldoende ernstig en moeilijk te herstellen zijn om een gebeurlijke schorsing van de bestreden beslissing desgevallend te verantwoorden, kunnen immers niet langer worden voorkomen door de loutere schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing. Dit laatste geldt niet in het minst voor wat betreft de overweging van de verzoekende partijen dat het behoud van de muur extra kosten zal meebrengen voor de tussenkomende partijen. De Raad merkt op dat dit ingeroepen nadeel een financieel nadeel is dat principieel herstelbaar is en bovendien niet persoonlijk is. De Raad wenst hierbij in het bijzonder op te merken dat een slechte ruimtelijke ordening van de plaats op zich geen nadeel voor de verzoekende partijen kan vormen dat voldoende ernstig is om de schorsing te verantwoorden.

3.

In zoverre de verzoekende partijen aanvoeren dat de thans bestreden beslissing hun eigen bouwplannen hypothekeert, stelt de Raad vast dat de verwerende partij de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning van de verzoekende partijen inderdaad heeft geweigerd met een beslissing van 24 maart 2011. Tegen deze beslissing hebben de verzoekende partijen, met een aangetekende zending van 6 mei 2011, een vordering tot schorsing en vernietiging ingesteld bij de Raad. Dit dossier is bij de Raad bekend onder het nummer 1011/0809/SA/3/0620.

Gegeven voorgaande vaststellingen is de Raad van oordeel dat de gelijktijdige behandeling van de vernietigingsberoepen in het voorliggende dossier en in het dossier gekend onder het nummer 1011/0809/SA/3/0620, de verzoekende partijen in voorkomend geval voldoende garanties op rechtsherstel biedt zodat dit nadeel als niet moeilijk te herstellen voorkomt en de schorsing van de bestreden beslissing evenmin kan rechtvaardigen.

4.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.13 VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan geschorst worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Redenen die de schorsing rechtvaardigen

Aangezien in het vorige onderdeel werd vastgesteld dat de verzoekende partijen niet voldoende aannemelijk maken dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing hen een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek van de redenen die de schorsing van de bestreden beslissing kunnen rechtvaardigen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De vordering tot schorsing wordt verworpen.
2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing ten gronde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 6 juni 2012, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,
met bijstand van

Heidi HUANG, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier, De voorzitter van de derde kamer,

Heidi HUANG

Filip VAN ACKER